

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **Ing. R. G.**, zast. Mgr. et Bc. Lubošem Klimentem, advokátem se sídlem Nádražní 21, Brno proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina, oddělení právní a krajského živnostenského úřadu**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2014, č. j. KUJI 28696/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnutí Městského úřadu Žďár nad Sázavou, odboru obecní živnostenský úřad (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 3. 2014, č. j. MU/OŽ/200/2014/Ha/11 potvrzeno a odvolání žalobce bylo zamítnuto. Rozhodnutím

správního orgánu I. stupně bylo žalobci podle § 58 odst. 1 písm. a) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (dále jen „živnostenský zákon“) zrušeno živnostenské oprávnění k provozování živnosti s předmětem podnikání: a) Montáž opravy, revize a zkoušky plynových zařízení a plnění nádob plyny, b) Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, c) projektová činnost ve výstavbě a d) provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Živnostenské oprávnění bylo zrušeno z důvodu toho, že jako podnikatel přestal splňovat podmínku bezúhonnosti dle § 6 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona.

II. Obsah žaloby

Žalobce uvedl, že dne 11. 12. 2013 podal včasné dovolání proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 9. 2013, č. j. 8 To 259/2013-723, kterým byl odsouzen pro trestný čin zvyhodňování věřitele podle § 256 a odst. 1, odst. 2 zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2009 (dále jen „trestní zákon“). Okolnost ztráty bezúhonnosti vlivem nabytí právní moci tohoto rozsudku pak založila jediný důvod, kvůli kterému mu bylo zrušeno živnostenské oprávnění. V rámci řízení o dovolání může dojít ke zrušení předmětného rozsudku, čímž může odpadnout podmínka ke zrušení živnostenského oprávnění dle § 58 odst. 1 písm. a) živnostenského zákona. Žalobce takovou skutečnost ve správním řízení tvrdil a i prokázal. Požádal také správní orgán I. stupně o přerušení řízení do doby rozhodnutí dovolacího soudu. Argumentoval tím, že zrušení živnostenského oprávnění za nejisté procesní situace by mohlo zbytečně dojít k nenahraditelným škodám souvisejícím s jeho podnikáním (ztráta veřejných zakázek, skončení podnikání a utrpění hospodářských ztrát, náklady vyvolané nuceným skončením provozování živnosti apod.). Správní orgán k jeho žádosti toliko uvedl, že by bylo v rozporu s veřejným zájmem, aby následky předpokládané zákonem na daný případ nedopadly a řízení se protahovalo. Mimořádný opravný prostředek není důležitým důvodem vhodným k přerušení řízení. Správní orgán tedy v odůvodnění neuvedl žádný konkrétní relevantní důvod, proč řízení nepřerušil a vydal rozhodnutí ve věci samé i za tak závažných okolností, jaké jsou dány podáním mimořádného opravného prostředku. Žalovaný pak uvedl, že podáním dovolání proti rozsudku není dotčena právní moc ani vykonatelnost odsuzujícího rozsudku. Dle žalobce správní orgán není oprávněn posuzovat rozhodnutí soudu a je povinen dodržovat příslušná ustanovení zákona. Oba správní orgány sice využily při řešení správní uvažování, avšak neuvedly, jakou úvahou se řídily. Jejich rozhodnutí pak není přezkoumatelné. K přerušení řízení byl přitom dán závažný důvod a ani by nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Trest uložený žalobci nedosahuje velké délky trvání, je to trest podmíněný se stanovením zkušební doby. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně trpí nepřezkoumatelností, a je proto v rozporu s ust. § 68 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Řízení mělo být přerušeno a rozhodnutí nemělo být vůbec vydáno.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný uvedl, že ust. § 58 odst. 1 živnostenského zákona neobsahuje možnost správního uvážení a správní orgán je povinen při ztrátě bezúhonnosti zrušit podnikateli živnostenské oprávnění. Podnikatel se pro účely živnostenského zákona nepovažuje za

bezúhonného, pokud byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně a trestný čin byl spáchaný v souvislosti s podnikáním. Dovolání k Nejvyššímu soudu ČR je mimořádným opravným prostředkem uplatňovaným vůči pravomocnému rozhodnutí soudu. Případné zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně v dovolacím řízení by bylo důvodem k obnově řízení dle ust. § 100 správního řádu. Žádost účastníka dle ust. § 64 odst. 3 správního řádu nezakládá nárok účastníka řízení zahájeného z moci úřední na to, aby na základě jeho žádosti musel správní orgán řízení přerušit. Nedal-li zákonodárce správnímu orgánu v ust. § 58 odst. 1 písm. a) živnostenského zákona možnost správního uvážení, neměl by s přihlédnutím k veřejnému zájmu ani vyhovět žádosti o přerušení řízení vedeného z moci úřední a umožnit tak podnikat osobě pravomocně odsouzené do doby, než bude znám výsledek řízení o dovolání. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex officio), a vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce brojil především proti tomu, že žalovaný ani správní orgán I. stupně nepřerušil řízení postupem dle ust. § 64 odst. 3 správního řádu a ani řádně neodůvodnil, z jakého důvodu tak neučinil. Správní orgán I. stupně v odůvodnění k žádosti žalobce o přerušení řízení citoval § 64 odst. 3 správního řádu. Dále uvedl: *„Z tohoto ustanovení vyplývá, že je na úvaze správního orgánu, zda žádosti o přerušení řízení vyhoví, přičemž pokud tak učiní, musí být naplněny dvě podmínky. Přerušeni musí být z vážných důvodů a nesmí být v rozporu s veřejným zájmem. Přestože lze z pohledu účastníka spatřit v podaném dovolání vážný důvod a nepochybně by i účastník sám dokázal definovat veřejný zájem na přerušeni, správní orgán takový pohled nesdílí. Naopak by bylo v rozporu s veřejným zájmem, aby následky předpokládané zákonem na daný případ nedopadly a řízení se protahovalo. Pro správní orgán je závazné pravomocné rozhodnutí orgánu moci soudní, byť lze vůči němu ještě uplatnit mimořádný opravný prostředek. Ten však není předběžnou otázkou a dle ustálené rozhodovací praxe živnostenských úřadů není ani důležitým důvodem pro přerušeni řízení ani jiné rozhodnutí ve věci. Zrušení živnostenského oprávnění dle § 58 odst. 1 písm. a) živnostenského zákona nezáleží na správním uvážení, ale je obligatorně stanoveno živnostenským zákonem. Správní orgán proto pečlivě zvážil, zda živnostenským zákonem stanovené podmínky pro zrušení živnostenského oprávnění nastaly a rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Současně správní orgán zkoumal, zda se na účastníka řízení nehledí, jako by nebyl odsouzen. Rozsudek Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 10.4.2013, č.j. 13 T 110/2010 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 17.9.2013, 8 To 259/2013-723, nabyt právní moci dne 17.9.2013, neuplynula tedy ještě ani zkušební doba 2 let stanovená v tomto rozsudku.“* Žalobce již v odvolání namítal, že správní orgán měl řízení postupem dle ust. § 64 odst. 3 správního řádu přerušit. Rovněž namítal i to, že v odůvodnění neuvedl z pohledu účastníka žádný konkrétní relevantní důvod, proč řízení

nepřerušil a vydal rozhodnutí ve věci samé i za tak závažných okolností, jaké jsou dány podáním mimořádného opravného prostředku. Žalovaný k tomu v rozhodnutí především uvedl: „...*Podáním dovolání není dotčena ani právní moc ani vykonatelnost napadeného rozsudku, ani jeho závaznost pro účastníka a správní orgán, a tudíž není přerušeno řízení na místě. Snávrhem podnikatele se živnostenský úřad vypořádal v odůvodnění rozhodnutí. S tímto odůvodněním se odvolací orgán zcela ztotožňuje. Živnostenský úřad postupoval v souladu se živnostenským zákonem, rozhodnutí živnostenského úřadu vycházelo z pravomocného rozsudku, přičemž živnostenskému úřadu nepřísluší hodnotit rozhodnutí soudu a zároveň je povinen dodržovat příslušná ustanovení živnostenského zákona. Podle § 58 odst. 1 písm. a) živnostenského zákona je živnostenský úřad povinen zrušit živnostenské oprávnění, jestliže podnikatel nesplňuje podmínku podle § 6 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona, kterou je bezúhonnost.*“ Žalovaný dále v rozhodnutí hodnotí splnění podmínek bezúhonnosti dle ust. § 6 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona, a to s ohledem na pravomocný rozsudek Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou, č. j. 13 T 110/2010, ve spojení s pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 8 To 259/2013-723 ze dne 17. 9. 2013, kterými byl žalobce uznán vinným z trestného činu zvýhodnění věřitele podle ust. § 256 a odst. 1, 2 trestního zákona. Byl odsouzen podle ust. § 256 a odst. 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v délce trvání 8 měsíců. Dle ust. § 58 odst. 1 a § 59 odst. 2 trestního zákona byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v délce trvání 2 let. Dle ust. § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 trestního zákona byl žalobci trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce předsedy představenstva, člena představenstva akciové společnosti, statutárního orgánu nebo jeho člena u jiných obchodních společností a družstev na dobu 3 let.

Podle ust. § 58 odst. 1 písm. a) živnostenského zákona živnostenský úřad zruší živnostenské oprávnění, jestliže a) podnikatel již nesplňuje podmínky podle [§ 6 odst. 1 písm. a\) nebo b\)](#).

Podle ust. § 6 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona všeobecnými podmínkami provozování živnosti fyzickými osobami, pokud tento zákon nestanoví jinak, je bezúhonnost.

Podle odst. 2 téhož ustanovení za bezúhonnou se pro účely tohoto zákona nepovažuje osoba, která byla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný úmyslně, jestliže byl tento trestný čin spáchán v souvislosti s podnikáním, anebo s předmětem podnikání, o který žádá nebo který ohlašuje, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena.

Podle ust. § 64 odst. 3 správního řádu v řízení z moci úřední může správní orgán, není-li to v rozporu s veřejným zájmem, na požádání účastníka, pokud s tím všichni účastníci uvedení v [§ 27 odst. 1 písm. b\)](#) souhlasí, z důležitých důvodů přerušit řízení.

Z dikce ust. § 58 odst. 1 písm. a) plyne, že živnostenský úřad obligatorně zruší živnostenské oprávnění, přestane-li podnikatel splňovat podmínku bezúhonnosti. Živnostenský úřad podle tohoto ustanovení tedy nemá prostor ke správnímu uvážení, zda při ztrátě bezúhonnosti živnostenské oprávnění zruší či nikoliv. V posuzovaném případě správní orgán I. stupně i žalovaný zcela správně vycházeli z rozsudku Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 10. 4. 2013, č. j. 13 T 110/2010 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu

v Brně, č. j. 8 To 259/2013-723 ze dne 17. 9. 2013, kterými byl žalobce uznán vinným z trestného činu zvýhodnění věřitele podle ust. § 256 a odst. 1, 2 trestního zákona (právní moc dne 17. 9. 2013), a rozhodly o zrušení živnostenského oprávnění. Žalobce přitom nebrojil proti tomu, že se nejednalo o trestný čin, který by nesouvisel s podnikáním. Jak plyne ze shora citovaných částí odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného, oba správní orgány zcela přezkoumatelným a srozumitelným způsobem uvedly, z jakého důvodu nepřerušily řízení postupem dle ust. § 64 odst. 3 správního řádu. Soud se s jejich postupem ztotožnil a námitku žalobce neshledal důvodnou. I dle jeho názoru není podání dovolání důvodem, aby bylo dle ust. § 64 odst. 3 správního řádu přerušeno řízení o zrušení živnostenského oprávnění pro ztrátu bezúhonnosti z důvodu pravomocného odsouzení podnikatele pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s podnikáním. Naopak takový postup by mohl být v rozporu s veřejným zájmem na tom, aby držitelé živnostenského oprávnění byly toliko osoby, jež se nedopouští trestné činnosti. Ust. § 58 odst. 1 písm. a) živnostenského zákona slouží i jako ochrana spotřebitelů a dalších zákazníků žalobce, který s ním přichází do obchodního styku a o jeho trestné činnosti nemohou mít potřebné informace. Rozhodnutí Nejvyššího soudu o dovolání žalobce v trestní věci tedy není předběžnou otázkou, pro kterou by bylo možné přerušit dle ust. § 57 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 64 odst. 1 písm. c) téhož zákona, neboť je v přezkumném řízení rozhodováno o pravomocném rozhodnutí, které je podkladem pro rozhodnutí správního orgánu, jimž je správní orgán ve smyslu ust. § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu a contrario vázán. Mimo to by přerušení řízení nepřicházelo v úvahu z důvodu naplnění ust. § 64 odst. 3 správního řádu, kdy řízení bylo zahájeno z moci úřední a jeho přerušení by bylo v rozporu s veřejným zájmem z důvodů shora uvedených (k tomu srov. rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2015, č. j. 9 A 60/2011-75). Soud k věci závěrem uvádí, že případné zrušení trestního rozsudku zdejšího soudu v dovolacím řízení by bylo důvodem k obnově řízení dle ust. § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu. Dovolání žalobce však bylo podle ust. § 256i odst. 1 písm. c) trestního řádu odmítnuto (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 5 Tdo 473/2014-32) a jeho ústavní stížnost proti tomuto usnesení byla rovněž odmítnuta (usnesení Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2015, sp. zn. II. ÚS 3522/14). Soud tedy neshledal námitky žalobce důvodnými.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. 6. 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu